

[NIEWIEDZIENIE *sb n*

I sg niewiedzi(e)ni(e)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Niewiedza, brak wiadomości [czyje o czym];

Wyrażenie przyimkowe: »za niewiedzieniem« = bez wiedzy, bez zgody:

*~ W przeciwstawieniu: »za przyzwolenim ... niewiedzieniem«: Wzięto tu sobie jurysdykcją na
wszytką Koronę leges jej imponere privatim nie tylko za przyzwolenim, ale i niewiedzieniem jej i o
zjeżdziej, i o tym, co na nich miało być. AktaSejmikPozn 1590 nr 37. ~*

Synonimy cf NIEWIADOMOŚĆ.

Cf [NIEWIEDZENIE]

FP